

Açık Yara

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Mayıs 2019

Mavi yas'ın tanrısı tüm beyitler
Zaman aralığından da kaçan saniyeler
Elemin açık y/arası.

Şimdinin minvali öksüz hecelerden varsa alacağım
Boyutsuzluğun nirengisine talip şehrin
Kayıp öznesiyim
Tüyü bitmemiş yetim hecelerde ayyuka çıkan mevsim gibi:
Şehrin ışıklarından yüreğimi alamadığım
Sahipsiz bir tanrı gibiyim belki de
Ufkun yarasında solan çiçeğin solundaki
Gamzeyim.

Rüştünü ispatlamış şiirlerden yana tüm derdim,
Azizim:
Yufka yüreğin goncası
Alı al moru mor hicvin sumrusu bir gölge
Aşkın çatısına konan içli serçe.
Bekası mıdır bunca terane?
Hani çukura düşen Yusuf'un narin yüreğinde saklı
Züleyha.

Aşkın bentlerini aşan her sekmede
Korumacı bir güdüyle
Ömrünü altın tepsi ile sunan bir zenne.

Koyu gölgeler.
Açık teni ilahın,
Zemherilerde üşümüş filinta hezeyanlarım
Bir makberi bir de mahşeri
Ayrı sandığa sakladığım
Ölümün de soluklandığı bunca ritüeli
Savsakladığım bir ritim ile
Düşmüşken gözümde bir kez aşk
Ve senli benli her hece...

Tornistan, yüregim!
Sevecen zümrelerde teşhir edilen
Yürek ve ayak izim
Koşan beyitler kadar efkârlı
Aşka da karalar basan ölümlü titrin
Bir mazereti olsa olsa
Açmadan elbet solmayacak benim güftelerim.